

Pokud jest stavební záruka subsidiární (jak jsme již podotkli, jest to při zaručení stavebního úvěru), nelze použítí ustanovení §§ 12 c. ř. s. a 93 j. n.

Pro záruku hypotekárního dluhu zastáváme názor, že jde o převzetí dluhu, nikoliv o záruku. V tom případě jest přejímatel povinen plnit tam, kde původní dlužník, a může býti také žalován u soudu příslušného pro původního dlužníka, zejména jestliže ohledně převzatého dluhu bylo určité forum smlouveno.

V dluhopisech o zaručené zápůjčce jest téměř vždy doložka prorogační, takže stát bude možno žalovati u soudu tam smlouveného.

Dr. A. P.

D E N Í K.

Ke druhému právníckému sjezdu československých právníků v Brně. Přípravný výbor rozesílá právě výzvy k účasti na sjezdu, jenž bude konán o Letnicích příštího roku. Doba kvapí a je opravdu nejvyšší čas, aby přihlášky československých právníků byly už nyní činěny. A je si ze srdce přáti, aby tyto přihlášky a sama účast na sjezdu byly co nejhojnější. Pamětníci prvního sjezdu konaného v r. 1904, dodnes naň vzpomínají s radostí a pýchou. A proto nelze věřiti, že by účast na našem druhém sjezdu byla snad méně uspokojivá. Je třeba, abychom se sešli v nejhojnějším počtu, abychom se osobně poznávali, vzájemné styky navazovali a ze všech svých sil se vynasnažili zdvihnutí úroveň jednání sjezdových na nejvyšší stupeň a docílení společnou prací, výměnou názorů, výsledků co nejlepších. Nikdo se nepovažuj za vyloučena nebo snad za nedostí schopna účasti na jednáních sjezdových. Zejména bylo by velmi vítáno, kdyby se debat hojně účastnili naši praktikové; v tak mnohých a mnohých z nich jsou značné vědomosti, spojené s bohatými zkušenostmi — nuže je svatou povinností každého z nich, nechovati těchto statků jen u sebe a pro sebe, nýbrž podělit se o ně s ostatními na konečný prospěch celku. Čteme i slyšíme, že naše inteligence je dnešními poměry roztrpčena a znechucena; věříme, vždyť má také proč. A poslední dny nechutného jednání o t. zv. úřednické předlohy, při němž jisté politické strany jasně ukazují, že jim jde jen o jednu třídu, nikoli však o sociální spravedlnost, jíž mají jinak plná ústa, tyto dny věru že nejsou s to, aby roztrpčenost inteligence zažehnaly. Ale přes to máme za to, že by bylo zcela pochybené, chtítí tuto zatrpklou manifestovati

snad také vzdalováním se sjezdu a jeho prací. Právě nepřízeň, jež jeví se v jistých kruzích naproti stavu inteligence vůbec a naproti stavu právníckému zvláště, právě tato nepřízeň musí československé právníky sraziti v jeden šik; právě ta musí je podnítiti k tomu, aby svým sjezdovým jednáním a výsledky jeho dokázali, jak vážně, poctivě i zdárně dovedou pojmáti svoje poslání ve státě a připravovati cesty svými usneseními dobru v š e o b e c n é m u, nemajíce na mysli jen jisté společenské třídy, nýbrž blaho celku. Tím dokáže naše právnictvo také, jak důležitým a přímo nezbytným činitelem v našem státě je a jak jest krátkozraké, nechťiti činnost jeho uznávati. Dotkli jsme se na hoře vzpomínky na prvý sjezd v r. 1904. A přece, jaký to rozdíl mezi dobou tehdejší a dnešní! Tehdy ujařmeni, mohli jsme se raditi a usnášeti jen o otázkách právního řádu, jež nám dal cizinec, mohli jsme přispívati ke zlepšení práva, jež nebylo naším, čeští právníci neměli tehdy také ani možnosti osvědčovati se v oboru legislativním, výtěžky jejich prací zužitkovali jiní. Dnes, bohudíky, vše je naše, vše je lepší, vše konáme pro sebe, pro občany svého státu. Oč je dnes poslání a význam našeho sjezdu krásnější, ale oč také úkol československých právníků odpovědnější! Nuže přijďte všichni, přiložte radostně ruku k dílu, abychom mohli všichni prohlásiti, že dobrá věc se podařila. Říká se, že právníci mají zvlášť vyvinutý smysl pro povinnost. Nuže, zde jde opravdu o v e l i k o u p o v i n n o s t československého právnictva. Jsme jisti, že bude splněna. Přihlášky buďte zasílány p. Dr. Pavlu Krippnerovi, advokátu v Brně, Starobrněnská 19/21.

—a.

✱ **Nejvyšší soud.** Na otázku, má-li býti jméno nejvyššího soudu psáno s velkým N, odpovídá časopis »Naše řeč« (v č. 10 roč. VIII) záporně. Uvádíme mínění tohoto časopisu doslovně: »Podle našich zásad pravopisných není důvodu, proč bychom jméno tohoto soudu měli psáti s velkým N. Jméno »nejvyšší soud« nepozbylo ani v celku, ani v žádné z obou částí významu apelačního. Tím, že je nejvyšší soud v státě jen jeden, nestává se jeho název ještě jménem vlastním, jako jím není titul pražského arcibiskupa, brněnského starosty, bratislavské university atd. Za vlastní jméno (psané velkým písmenem začátečním) bylo by možno pokládati jméno »nejvyšší soud« teprve tehdy, když by mezi několika nejvyššími soudy byl jediný, kterému by tento název slušel par excellence, na př. z důvodů historických a p., anebo kdyby se jménem nejvyšší soud rozuměla instituce toho jména, která by přestala býti buď nejvyšší anebo soudem vůbec a zachovávala starý název tradicí z dob, kdy ještě byla skutečně tím, čím ji jméno označuje.